

Bjergsprængere

Nogle dage er arbejdet for dansen, for kunsten som at flytte et bjerg. Nogle gange føles det som at stå bag et vindue og råbe ud til dem, som går forbi, uden at det bliver hørt. Der er meget modstand, ofte både stumt og dumt. For mig er den største brist manglen på indsigt i, hvad kunst kan bidrage med, ikke kun i forhold til individuel udvikling og dannelse, men også for kulturel samfundsudvikling.

Andre dage føles arbejdet for dansen, for kunsten, som at dele det mest vidunderlige, intime eller udfordrende. Når den gode energi strømmer ud, og folk reagerer med de mest fantastiske kommentarer og refleksioner. Når kunst intensiverer livet og får os til at se og høre hinanden. Vi bliver simpelthen både stærkere og klarere gennem kunsten.

Nogle kunstnere har den unikke evne til at flytte vores tankegang og få os til at konstruktivt at nytænke tidligere erfaringer, og at erfare det helt subtile fra det små og det nære til det store overordnet spørgsmål om mening. Vi så det f.eks. på Close Encounters på Den Frie

Udstilling, og vi får det at se i de kommende ugers møder med f.eks. Mette Ingvarsten og Jefta van Dinther, som vi præsenterer på Corpus, Det Kgl. Teater, men også på alle mandagene, som vi arrangerer på Charlottenborg Kunsthal. De kommende uger er temaet her *kunstnerisk forskning*. Over hele landet kan du også møde os, i f.eks. Skanderborg, Kalundborg og Holstebro. Sådan går arbejdet ...

Nye koreografisk scenekunst er i fremadrettet bevægelse, selvom den også nogle gange møder modvind. Men så snart vi kommer i læ, kan vi mødes, opleve, tale og tænke sammen. Vi gør alt det, der tilsammen udvikler både vores kultur og det demokratiske fundament, vores samfund bygger på. Det gør arbejdet til et eventyr!

Efva

Hver måned skriver Dansehallerne kunstneriske leder Efva Lilja et indlæg til Dansehallerne nyhedsbrev med refleksioner over kunsten og dens betydning i vores samfund og samtid. Indlægget kan også findes på dansehallerne.dk

Foto: Per Morten Abrahamsen